

२०७२ वैशाख २९ मंगलबार १२-०५-२०१५ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे – तिमी बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा लिन आएका छौ, यहाँ हदको कुनै कुरा छैन, तिमीले बडो उमंगसँग बाबालाई याद गर्नु भन्ने पुरानो दुनियाँ भुल्नेछौ ।”

प्रश्न:- कुन चाहिँ एक कुरा तिमीले बारम्बार घोटेर स्वयंलाई पक्का बनाउनुपर्छ ?

उत्तर:- हामी आत्मा हौं, हामीले परमात्मा बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं । आत्माहरू हुन् बच्चा, परमात्मा हुनुहुन्छ बाबा । अहिले बच्चाहरू र बाबाको मेला भएको छ । यो कुरा घरी-घरी घोटेर पक्का बन । जति आत्म-अभिमानि बन्दै जान्छौ, त्यति देह-अभिमान मेटिदै जान्छ ।

गीत:- जो पिया के साथ है ...

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी बाबाको साथमा बसेका छौं । यहाँ हुनुहुन्छ सबैभन्दा महान् बाबा, सबैका बाबा हुनुहुन्छ । बाबा आउनुभएको छ । बाबाबाट के मिल्छ, यो त प्रश्नै उठ्दैन । बाबाबाट मिल्छ नै वर्सा । उहाँ हुनुहुन्छ सबैका बेहदका बाबा, जसबाट बेहदको सुख, बेहदको सम्पत्ति मिल्छ । त्यो हो हदको सम्पत्ति । कसैसँग हजार, कसैसँग ५ हजार होला । कसैसँग १०-२०-५० करोड, अरब होला । अब ती त सबै हुन् लौकिक पिता र हदका बच्चाहरू । यहाँ तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ- हामी बेहदका बाबाको पासमा आएका छौं, बेहदको सम्पत्ति लिन । दिलमा आशा त रहन्छ नि । विद्यालय सिवाय अरू सत्सङ्ग आदिमा कुनै आशा रहँदैन । भन्दछन्- शान्ति मिलोस्, त्यो त मिल्न सक्दैन । यहाँ तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ- हामी आएका छौं, विश्व नयाँ दुनियाँका मालिक बन्न । नत्र यहाँ किन आउने ? बच्चाहरू कति वृद्धि भइरहन्छन् ! भन्दछन्- बाबा हामी त विश्वका मालिक बन्न आएका हौं, हदको कुनै कुरा छैन । बाबा हजुरबाट हामी बेहद स्वर्गको वर्सा लिन आएका छौं । कल्प-कल्प हामीले हजुरबाट वर्सा लिन्छौं फेरि माया बिरालोले छिन्छ, यसैले यसलाई हार-जितको खेल भनिन्छ । बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । बच्चाहरूले पनि नम्बरवार सम्झन्छन्, यिनी कुनै साधु-सन्त होइनन् । जसरी तिमीले कपडा लगाएका छौ त्यस्तै यिनले पनि कपडा लगाएका छन् । यी त बाबा हुन् नि । कसैले सोधे कसको पासमा जान्छौ ? भन्छौ, हामी बापदादाको पासमा जान्छौं । यो त परिवार भयो नि । किन जान्छौ, के लिन जान्छौ ? यो त अरू कसैले सम्झन सक्दैनन् । भन्न सक्दैनन्- हामी बापदादाको पासमा जान्छौं, वर्सा उहाँबाट मिल्छ । हजुरबुवा (दादे) को सम्पत्तिका सबै हकदार हुन्छन् । शिवबाबाका अविनाशी बच्चा (आत्माहरू) त हुन् नै । फेरि प्रजापिता ब्रह्माका बन्नाले उहाँका नाति-नातिनी भयो । अहिले तिमी जान्दछौ- हामी आत्मा हौं । यो त धेरै पक्का मन्थन गर्नु पर्छ । हामी आत्माहरूले परमात्मा बाबाबाट वर्सा लिन्छौं । हामी आत्माहरू बाबासँग आएर मिलेका छौं । पहिले त शरीरको भान थियो । फलानो-फलानो नामवालाले नै सम्पत्ति लिन्छन् । अहिले त हुन् नै आत्माहरू, परमात्माबाट वर्सा लिन्छन् । आत्माहरू हुन् बच्चाहरू, परमात्मा हुनुहुन्छ बाबा । बच्चा र बाबाको धेरै समयपछि मेला लाग्छ । एकै पटक । भक्तिमार्गमा फेरि अनेक देखावटी कृत्रिम (आर्टिफिशियल) मेला लागिरहन्छन् । यो हो सबैभन्दा आश्चर्यजनक मेला । आत्मा-परमात्मा अलग रहे बहुकाल..... को ? तिमी आत्माहरू । यो पनि तिमी सम्झन्छौ- हामी आत्माहरू आफ्नो स्वीट साइलेन्स घरमा बस्नेवाला हौं । अहिले यहाँ पार्ट खेल्दा-खेल्दा थाकिसकेका छौ । त्यसैले संन्यासी गुरु आदिको

२०७२ वैशाख २९ मंगलबार १२-०५-२०१५ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन पासमा गएर शान्ति माग्छन् । सम्भन्छन्- उनीहरू घरबार छोडेर जंगलमा जान्छन्, उनीहरूबाट शान्ति मिल्छ । तर यस्तो होइन । अहिले त सबै शहरमा आएका छन् । जंगलमा गुफा खाली भएका छन् । गुरु बनेर बसेका छन् । नत्र उनीहरूले निवृत्ति मार्गको ज्ञान दिएर पवित्रता सिकाउनुपर्छ । आजकल त हेर विवाह गराउँदै रहन्छन् ।

तिमी बच्चाहरू त आफ्नो योगबलबाट आफ्ना कर्मेन्द्रियहरूलाई आफ्नो वशमा गछौं । कर्मेन्द्रियहरू योगबलबाट शितल हुन्छन् । कर्मेन्द्रियहरूमा चञ्चलता हुन्छ नि । अब कर्मेन्द्रियहरू माथि विजय प्राप्त गर्नु छ, जसले गर्दा कुनै चञ्चलता नहोस् । योगबल सिवाय कर्मेन्द्रियहरूलाई वश गर्नु असम्भव छ । बाबा भन्नुहुन्छ- कर्मेन्द्रियहरूको चञ्चलता योगबलबाट नै टुट्छ । योगबलमा तागत त छ नि । यसमा बडो मेहनत पर्छ । पछि गएर कर्मेन्द्रियहरूको चञ्चलता रहँदैन । सत्ययुगमा त कुनै फोहोरी विमारी हुँदैन । यहाँ तिमी कर्मेन्द्रियहरूलाई वशमा गरेर जान्छौ । कुनै पनि फोहोरी कुरा त्यहाँ हुँदैन । नाम नै छ स्वर्ग । त्यसलाई भुल्नुको कारण नै लाखौं वर्ष भन्दछन् । अहिलेसम्म पनि मन्दिर बनाउँदै रहन्छन् । यदि लाखौं वर्ष भएको भए त बाबाको यादै हुँदैनथ्यो । यी मन्दिर आदि किन बनाउँछन् ? त्यहाँ कर्मेन्द्रियहरू शीतल रहन्छन् । कुनै चञ्चलता रहँदैन । शिवबाबाका त कर्मेन्द्रियहरू नै छैनन् । बाँकी आत्मामा ज्ञान त सारा छ नि । उहाँ नै शान्तिका सागर, सुखका सागर हुनुहुन्छ । ती व्यक्तिहरू भन्छन्- कर्मेन्द्रियहरू वश हुन सक्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- योगबलबाट तिमीले कर्मेन्द्रियहरूलाई वश गर । बाबाको यादमा बस । कर्मेन्द्रियहरूबाट कुनै पनि बेकाइदाको काम नगर । यस्ता प्यारा बाबालाई याद गर्दा-गर्दा प्रेममा आँसु आउनु पर्छ । आत्मा परमात्मामा त लीन हुँदैन । बाबा एकै पटक मात्र मिल्नु हुन्छ, जब शरीरको लोन लिनु हुन्छ भने यस्ता बाबासँग कति प्यारले चलनुपर्छ । बाबालाई उमंग आयो नि । ओहो ! बाबाले विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ भने यो धन सम्पत्तिले के गर्ने, सबै छोड । जसरी पागल हुन्छन् । सबैले भन्न थाले, यिनलाई बस्दा-बस्दै के भयो । धन्दा आदि सबै छोडेर आए । खुशीको पारा चढ्यो । साक्षात्कार हुन थाल्यो । राजाई मिल्नु छ तर कसरी मिल्छ, के होला ? यो केही पनि थाहा छैन । बस् मिल्नु छ, त्यस खुशीमा सबै छोडि दिए । अनि बिस्तार-बिस्तारै ज्ञान मिलिरहन्छ । तिमी बच्चाहरू यहाँ स्कूलमा आएका छौ, लक्ष्य-उद्देश्य त छ नि । यो हो राजयोग । बेहदका बाबाबाट राजाई लिन आएका छौ । बच्चाहरूले जान्दछन् हामी उहाँबाट पढ्छौं जसलाई याद गर्थौं – बाबा आएर हाम्रो दुःख हर्नुहोस् सुख दिनुहोस् । बच्चीहरू भन्छन्- हामीलाई कृष्ण जस्ता बच्चा मिलून् । अरे, त्यो त बैकुण्ठमा मिल्छ नि । कृष्ण बैकुण्ठका हुन्, उनलाई तिमी भुलाउँछौ त्यसैले उनी जस्तो बच्चा त बैकुण्ठमा नै मिल्छ नि । अहिले तिमी बैकुण्ठको बादशाही लिन आएका छौ । त्यहाँ अवश्य राजकुमार-राजकुमारी (प्रिन्स-प्रिन्सेज) नै मिल्छन् । पवित्र बच्चा मिलोस्, यो आश पनि पूरा हुन्छ । हुन त राजकुमार-राजकुमारी यहाँ पनि धेरै छन् तर नर्कवासी छन् । तिमी चाहन्छौ स्वर्गवासीलाई । पढाइ त धेरै सहज छ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले धेरै भक्ति गर्नु, धक्का खायौ । तिमी कति खुशीसँग तीर्थ आदिमा जान्छौ । अमरनाथमा जान्छन्, सम्भन्छन्- शंकरले पार्वतीलाई अमरकथा सुनाए । अमरनाथको सच्चा कथा तिमी अहिले सुन्छौ । यो त बाबा बसेर तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ । तिमी आएका छौ – बाबाको पास । जान्दछौ- यो भाग्यशाली रथ हो, उहाँले यो लोन (उधारो) मा लिनुभएको छ । हामी शिवबाबाको पासमा जान्छौ । उहाँको नै श्रीमत्तमा चल्छौ । जे कुरा सोध्नु छ,

२०७२ वैशाख २९ मंगलबार १२-०५-२०१५ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन बाबासँग सोध्न सकछौ । भन्छन्- बाबा हामी बोल्न सक्दैनौ । यो त तिमीले पुरुषार्थ गर, यसमा बाबाले के गर्न सक्नु हुन्छ ।

बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई श्रेष्ठ बन्ने सहज बाटो बताउनु हुन्छ- एक त कर्मेन्द्रियहरूलाई वश गर, अनि दैवी गुण धारण गर । कसैले क्रोध आदि गन्यो भने नसुन । एक कानले सुनेर अर्कोले निकालिदेऊ । जुन नराम्रा कुरा मन पर्दैन त्यसलाई सुन्दै नसुन । मानौं पतिले क्रोध गर्छ, पिट्छ भने के गर्नुपर्छ ? जब देख्छौ पति रिसाउँछन् भने उनी माथि फूल बर्साऊ । हाँसिराख । युक्ति त धेरै छन् । कामेशु, क्रोधेशु हुन्छन् नि । अबलाहरू पुकार्छन् । एक द्रौपदी होइनन्, सबै हुन् । अहिले बाबा आउनुभएको छ नंगन हुनबाट बचाउन । बाबाले भन्नुहुन्छ- यस मृत्युलोकमा यो तिम्रो अन्तिम जन्म हो । म तिमी बच्चाहरूलाई शान्तिधाम लिएर जान आएको छु । त्यहाँ पतित आत्मा त जान सक्दैनन्, त्यसैले म आएर सबैलाई पावन बनाउँछु । जसलाई जुन पार्ट मिलेको छ त्यो पूरा गरेर अब सबै फर्केर जानु छ । सारा वृक्षको रहस्य बुद्धिमा छ । बाँकी वृक्षको पात कसैले कहाँ गन्न सक्छ र ! त्यसैले बाबाले पनि मूल कुरा सम्झाउनु हुन्छ- बीज र वृक्ष । बाँकी मनुष्य त धेरै छन् । एक-एक मनको कुरा कहाँ जान्नु हुन्छ र ! मनुष्यले सम्झन्छन्- भगवान् त अन्तर्यामी हुनुहुन्छ, हरेकको मनका कुरा जान्नु हुन्छ । यो सबै हो अन्धश्रद्धा ।

बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरूले मलाई बोलाउँछौ, आएर हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहोस्, राजयोग सिकाउनुहोस् । अहिले तिमीले राजयोग सिकिरहेका छौ । बाबाले भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर । बाबाले यो मत दिनु हुन्छ नि । बाबाको श्रीमत र गति सबैभन्दा बेग्लै छ । मत अर्थात् राय, जसबाट हाम्रो सद्गति हुन्छ । उहाँ एक बाबा नै हाम्रो सद्गति गर्नेवाला हुनुहुन्छ, दोस्रो न कोही । यस समयमा नै बोलाउँछन् । सत्ययुगमा त बोलाउँदैनन् । अहिले नै भन्छन्- सर्वका सद्गति दाता एक राम । जब माला जप्छन् भने जप्दा-जप्दा जब फूल आउँछ, उसलाई राम भनेर आँखामा लगाउँछन् । एक फूललाई जप्नु पर्छ । बाँकी हुन् उहाँका पवित्र रचना । मालालाई तिमीले राम्ररी जानिसकेका छौ । जो बाबाको साथमा सेवा गर्छन् उनको यो माला हो । शिवबाबालाई रचयिता भनिदैन । रचयिता भन्यो भने प्रश्न उठ्छ कहिले रचना गर्नुभयो ? प्रजापिता ब्रह्माले अहिले संगममा नै ब्राह्मणहरूलाई रच्दछन् नि । शिवबाबाको रचना त अनादि छ नै । केवल पतितबाट पावन बनाउनको लागि बाबा आउनु हुन्छ । अहिले त छ पुरानो सृष्टि । नयाँमा रहन्छन् देवताहरू । अब शूद्रहरूलाई देवता कसले बनाउँछ ? अहिले तिमी फेरि बन्छौ । जान्दछौ- बाबाले हामीलाई शूद्रबाट ब्राह्मण, ब्राह्मणबाट देवता बनाउनु हुन्छ । अहिले तिमी ब्राह्मण बनेका छौ देवता बन्नको लागि । मनुष्य सृष्टि रच्नेवाला भए ब्रह्मा, जो मनुष्य सृष्टिका प्रमुख हुन् । बाँकी आत्माहरूका अविनाशी बाबा त शिव हुनुहुन्छ नै । यी सबै नयाँ कुरा तिमीले सुन्छौ । जो बुद्धिमान् छन् उनले राम्ररी धारणा गर्छन् । बिस्तार-बिस्तारै तिमीहरूको पनि वृद्धि हुँदै जान्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई स्मृति आएको छ, हामी वास्तवमा देवता थियौं फेरि ८४ जन्म कसरी लिन्छौं । सबै रहस्य तिमीले जान्दछौ । अधिक कुरामा जानुपर्ने आवश्यकता छैन ।

बाबाबाट पूरा वर्सा लिनको लागि मुख्य कुरा बाबाले भन्नुहुन्छ- एक त मलाई याद गर, दोस्रो पवित्र बन । स्वदर्शन चक्रधारी बन र आफू समान बनाऊ । कति सहज छ । केवल याद टिक्दैन । ज्ञान त बडो सहज छ । अब पुरानो दुनियाँ खतम हुँदैछ । फेरि सत्ययुगमा नयाँ दुनियाँमा देवी-

२०७२ वैशाख २९ मंगलबार १२-०५-२०१५ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन देवताहरूले राज्य गर्छन् । यस दुनियाँमा पुरानोभन्दा पुराना यी देवताहरूका चित्र छन् । वा यिनीहरूको महल आदि छन् । तिमी भन्छौ पुरानाभन्दा पुराना हामी विश्वका महाराजा-महारानी थियौ । शरीर त खतम भएर जान्छ । बाँकी चित्र बनाइरहन्छन् । अहिले यो कसैलाई कहाँ थाहा छ र, यी लक्ष्मी-नारायण जो राज्य गर्थे ती कहाँ गए ? राजाई कसरी लिए ? बिडलाले यतिका मन्दिर बनाउँछन्, तर जान्दैनन् । पैसा मिल्दै जान्छ र बनाउँदै जान्छन् । सम्झन्छन्— यो देवताहरूको कृपा हो । एक शिवको पूजा हो अव्यभिचारी भक्ति । ज्ञान दिनेवाला त ज्ञानसागर एकै हुनुहुन्छ, बाँकी हो भक्तिमार्ग । ज्ञानबाट आधाकल्प सद्गति हुन्छ फेरि भक्तिको आवश्यकता हुँदैन । ज्ञान, भक्ति, वैराग्य । अब भक्ति र पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य । पुरानो अब खतम हुनु छ, यसमा आसक्ति के राख्ने ? अब त नाटक पूरा हुँदैछ, हामी जान्छौँ घरमा । त्यो खुशी रहन्छ । कतिले सम्झन्छन्— मोक्ष पाउनु त राम्रो हो फेरि आउनु नै पर्दैन । आत्मा थोपा थोपा जस्तै हो जो सागरमा मिल्छ । यी सबै गफ हुन् । कलाकारले त नाटक (एक्ट) खेल्छ अवश्य । जो घरमा बसिरहन्छ ऊ कुनै कलाकार कहाँ हुन्छ र ! मोक्ष हुँदैन । यो ड्रामा अनादि बनेको छ । यहाँ तिमीलाई कति ज्ञान मिल्छ । मनुष्यहरूको बुद्धिमा त केही पनि छैन । तिम्रो पार्ट नै हो— बाबाबाट ज्ञान लिने, वर्सा पाउने । तिमी ड्रामामा बाँधिएका छौ । पुरुषार्थ अवश्य गर्छौ । यस्तो होइन, ड्रामामा छ भने मिल्छ । फेरि त बसिराख । तर कर्म विना कोही रहन सक्दैन । कर्म संन्यास त हुन सक्दैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) योगबलको तागतबाट आफ्ना कर्मेन्द्रियहरूलाई शीतल बनाउनु छ । वशमा राख्नु छ । खराब कुरा न त सुन्नु छ, न सुनाउनु छ । जुन कुरा मन पर्दैन, त्यसलाई एक कानले सुनेर अर्कोबाट निकालिदिनु छ ।
- २) बाबाबाट पूरा वर्सा लिनको लागि स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ, पवित्र बनेर आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ ।

वरदानः— गृहस्थ व्यवहार र ईश्वरीय व्यवहार दुवैको समानताद्वारा सधैं हलुका र सफल भव सबै बच्चाहरूलाई शरीर निर्वाह र आत्म निर्वाहको डबल सेवा मिलेको छ । तर दुवै सेवामा समय र शक्तिको समान ध्यान चाहिन्छ । यदि श्रीमतको काँटा ठीक छ भने दुवैतिर समान हुन्छ । तर गृहस्थ शब्द बोल्ना साथ गृहस्थी बन्छौँ अनि बहाना बाजी शुरू हुन थाल्छ । त्यसैले गृहस्थी होइन ट्रस्टी (निमित्त) हौँ, यस स्मृतिबाट गृहस्थ व्यवहार र ईश्वरीय व्यवहार दुवैमा समानता राख तब सधैं हलुका र सफल हुन्छौ ।

स्लोगनः— प्रथम श्रेणीमा (फस्ट डिभिजनमा) आउनको लागि कर्मेन्द्रियजित, मायाजित बन ।